

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PERSONAGES

(6 dames - 5 heren)

Magda Mosselmans : Jonge vrouw, 25 jaar oud. Heeft haar vader nooit gekend en voelt dit aan als een gemis. Ze werd altijd kort gehouden door haar bazige moeder. Als ze verliefd wordt op Peter en trouwt, denkt ze te kunnen ontsnappen aan de bemoeizucht van haar moeder. Niets is echter minder waar. In het begin verzet ze zich nog, maar haar weerstand smelt zienderogen weg. Ze is gemakkelijk te beïnvloeden behalve op één punt. Ze wil kost wat kost weten wie haar vader is en offert hiervoor zelfs uiteindelijk haar huwelijk op.

Peter Verschoote : De man van Magda, 41 jaar. Heeft al redelijk wat tegenslag gehad in zijn leven. Fotografie is zijn passie maar kost hem alleen maar geld. Nadat zijn fotozaak failliet ging is fotografie enkel nog hobby en bijverdienste. Af en toe krijgt hij nog een opdracht van de plaatselijke kledingzaak en lingeriewinkel. Hij is een doorgaans rustige man maar kan het absoluut niet verdragen dat anderen zich met zijn leven bemoeien. Hij ligt dus regelmatig overhoop met zijn bemoeizieke schoonmoeder. Als Magda hem verlaat raakt hij volledig de pedalen kwijt.

Marie-Thérèse Mosselmans : De moeder van Magda, 52 jaar en beter gekend als Trees Tetter, de grootste roddel van het dorp. Zij heeft haar moeder nooit gekend en werd als jonge vrouw sexueel misbruikt door haar aan drank verslaafde vader. Dit trauma heeft ze nooit kunnen verwerken. Door deze gebeurtenissen is ze verworden tot een mannenhaatster, een bazige en betweterige vrouw die er ouder uitziet dan ze is.

Jan Cogels : Vriend van Magda en Peter, 25 jaar, sportief en recht voor de raap. Gaat voor niets of niemand uit de weg.

Ann Verlies : De vrouw van Jan, 24 jaar en tegenpool van haar echtgenoot. Zij is schuchter en blijft liever op de achtergrond.

Anja Grietens : Jeugdvriendin van Ann en vriendin van Peter voor wie ze soms poseert als hij een opdracht heeft. Ze is jong en mooi en laat dat graag zien. Ze is zich bewust van haar sensuele uitstraling en durft zich uitdagend te gedragen. Mensen choqueren is het liefste dat ze doet. Ze heeft vermoedelijk ooit een affaire gehad met Peter alhoewel haar sexuele geaardheid een raadsel blijft. Soms laat ze verstaan dat ze eigenlijk lesbisch is en soms beweert ze het tegendeel. Als ze de kans krijgt om carrière te maken blijkt ze bikkelhard en meedogenloos te zijn.

Michel Deneef : Jonge idealistische advocaat.

Ria Zeghers : Beter bekend als Ria Roddel, 50 jaar oud. Doet haar bijnaam alle eer aan.

Gusta Standaert : Ongeveer van dezelfde leeftijd als Ria. Ze is beter gekend als Gusta Gazet. Vormt samen met Ria en occasioneel met Trees Tetter de roddelpers.

Jean-Jacques Dubois de Gymnastique : Houterige, onhandige slungel van rijke afkomst die zichzelf van adel acht. Om de tijd te doden probeert hij nog rijker te worden als verzekeringsmakelaar.

Herman Tuerlinckx : Rustige, gedistingeerde man van 58 jaar. Huwde destijds Marie-Thérèse Mosselmans maar is na enkele jaren uitgeweken naar Australië waar hij als mijnningenieur aan de slag kon.

DECOR

1. De roddelbank

Dit decor, dat vrij summier uitgewerkt kan worden, wordt het best opgebouwd op een zijpodium. Bestaat die mogelijkheid niet dan is het best dat de roddelantes hun zegje doen, rechttop staand voor het doek.

2. De flat van Peter en Magda

Dit is het basisdecor dat dienst kan doen voor alle scènes.

3. De flat van Peter en Magda in slechte tijden.

Is identiek aan decor twee maar ontdaan van alle decoratie en meubilair.

Een uitvoerige beschrijving van de decors wordt verder in het stuk gegeven.

E E R S T E B E D R I J F

EERSTE TAFEREEL

Scène 1

(Een bank, in het park, op het dorpsplein of gewoon in een straat. Op de bank zit Ria met een grote boodschappentas naast zich. In de verte ziet ze Gusta aankomen.)

RIA : Dag Gusta. Zeg je bent zo chique en dat midden in de week. 't Kan niet op zeker?

GUSTA : Ik ben op weg naar de trouw van Magda Mosselmans.

RIA : Magda Mosselmans? Die ken ik niet.

GUSTA : *(betweterig)* Dat is wel. *(Ze zet zich naar Ria op de bank.)* Je kent die wel. De dochter van Marie-Thérèse Mosselmans. *(Ria knikt ontkennend)* Maar allee, ze hebben lang in het huizeke van Julleke Jap gewoond.

RIA : Julleke Jap? Dat zegt me niets, of wacht eens. Bedoel jij Julleke van de bollenwinkel?

GUSTA : Ja, dat denk ik wel. Bij ons thuis noemden ze hem altijd Julleke Jap.

RIA : En in dat huizeke zou die madam Mosseldinges gewoond hebben?

GUSTA : Mosselmans, niet mosseldinges.

RIA : Voor zover ik weet heeft Trees Tetter daar lang gewoond.

GUSTA : Wel, dat zeg ik toch!

RIA : Hoe? En daarjuist was het Marie Mosseldinges.

GUSTA : Mosselmans! Marie-Thérèse Mosselmans, beter gekend als Trees Tetter.

RIA : Dan is Magda Mosselmans dus de kleindochter van zat Lewieke. Is die al zo oud?
Dat wist ik niet.

GUSTA : Dat is zeker, die is al 25 jaar. Toen Trees in verwachting was heeft zat Lewieke toch zelfmoord gepleegd. Dat weet je toch.

RIA : Ja, dat weet ik, maar ik wist eigenlijk niet dat het al zo lang geleden was. Ja, zat Lewieke. Die mens heeft toch tegenslag gehad. Zijn vrouw is toch in het kinderbed van Trees gebleven, is het niet?

GUSTA : Ja, ze had de stuipen gekregen terwijl hij naar de drukker was en als hij terug kwam was ze dood.

RIA : Ah ja, ik heb altijd horen vertellen dat ze nog leefde toen hij terug kwam. Maar ja, de mensen zeggen zoveel. Eigenlijk eigenaardig dat die nooit hertrouwd is. Dat is toch geen werk, een man alleen met een klein kind.

GUSTA : Toen ze klein was ging het nog, heb ik horen zeggen. Toen Trees een jaar of veertien was, begonnen de problemen.

RIA : Problemen? Welke problemen?

GUSTA : (*roddelend*) Naar het schijnt kon hij tegen die tijd geen enkele vrouw gerust laten. Maar omdat hij zo dronk moest er geen een vrouw van hem weten. Ja en Trees die begon zo al een beetje vrouw te worden, weet je wel. Ze zeggen dat hij toen dikwijls moeite had om zijn handen thuis te houden.

RIA : Is dat echt?

GUSTA : Jaja, en als hij gedronken had, stonden zijn handen heel los. Ik weet natuurlijk niet dat hij Trees ooit...

RIA : Dat wist ik niet. Daar heeft Trees nog nooit iets van gezegd. En roddelen kan ze nochtans als de beste.

GUSTA : Wie roddelt er nu over zichzelf, slimmeke.

RIA : Ja, dat is eigenlijk waar. Weet jij waarom hij eigenlijk zelfmoord gepleegd heeft?

GUSTA : Wie weet dat? Ik weet alleen dat hij nog niet lang wist dat Trees moest trouwen. Ik denk dat hij toen zot geworden is en zich verdaan heeft om van alle miserie verlost te zijn.

RIA : Zeg, maar Trees die is toch niet getrouwd. Of wel?

GUSTA : Ze is toen getrouwd ja, maar die schone mijnheer heeft haar na twee jaar al laten zitten.

RIA : Dat is nu het eerste dat ik daar van hoor. Eigenaardig dat jij het wel weet.

GUSTA : Er zullen nog wel dingen zijn die ik weet en jij niet.

RIA : Ja, dat kan ik geloven. De mensen noemen je niet voor niets Gusta Gazet.

GUSTA : Daar, ze zal eens iets zeggen. Zij. Je weet toch dat ze jou Ria Roddel noemen.

Hoe zou dat komen.

RIA : *(met een uitgestreken gezicht.)* Ik zou het niet weten.

GUSTA : De drie musketiers noemen ze ons.

RIA : Drie? We zijn toch maar met twee.

GUSTA : Je vergeet Trees Tetter.

RIA : Dat is waar. Trees is ook een... allee... een musketier. Ah zo, dan gaat de dochter van Trees Tetter trouwen, welwel. En met wie?

GUSTA : Met een zekere Peter. Maar die deugt niet, zeggen ze. Hij is er al 41 en zij nog maar 25. Naar het schijnt is hij iemand van twaalf stielen en dertien ongelukken. *(Dan een tikkeltje geheimzinnig)* Voor het geld zal ze wel niet met hem trouwen. Ze zeggen dat hij alleen maar schulden heeft. Ze zeggen dat hij ooit met een zaak begonnen is, maar dat die rap failliet was. Een fotowinkel of zo geloof ik.

RIA : Dan zal dat zeker Peter Verschoote zijn. Die ging trouwen heb ik gehoord.

GUSTA : Ze zeggen dat hij van de vrouwen niet kan afblijven. Hij zou nog altijd zo wat fotograaf zijn. Hij maakt foto's van... *(Kijkt even rond of er niemand in de omtrek te zien is.)* Hij maakt alleen maar foto's van vrouwen zonder kleren.

RIA : *(Gelooft dit niet en maakt haar ongeloof duidelijk met een armgebaar.)* Och allee.

GUSTA : Ik heb het zelf horen zeggen, dan zal dat toch wel waar zijn zeker.

RIA : *(Kijkt even op haar horloge.)* Ik moet doorgaan Gusta. Tot nog eens. *(Ze staat recht, neemt haar boodschappentas en gaat weg.)*

GUSTA : *(Kijkt op haar beurt op haar horloge.)* Wat! Al zo laat. Seffens kom ik nog te laat aan de kerk. Die Ria kan een mens nogal aan de praat houden. En roddelen, roddelen. Dat is niet te geloven. *(Is ondertussen ook recht gestaan en gaat ook weg.)*

Scène 2

(Eetkamer, eventueel (afhankelijk van de beschikbare ruimte) een salon. Linksachter een deur naar de hal. In de achterwand een deur naar de slaapkamer en het atelier van Peter. In de rechterwand een deur naar de keuken)

en de badkamer. Aan de wanden hangen verschillende foto's waaronder een portret van een naakte vrouw. Op een commode die tegen de achterwand geplaatst is, staat een abstracte metalen sculptuur. Rechts op de voorgrond staat een stereomeubel.

(Peter en Magda komen thuis van het trouwfeest. Peter (in kostuum) opent de deur en draagt zijn kersverse bruid (in trouwjurk) binnen.)

MAGDA : *(al lachend)* Zet me nu maar neer zotteke. Seffens forceer je je rug of kreuk je mijn trouwkleed.

PETER : *(schalks)* Dat heb je toch niet meer nodig. Of wel?

MAGDA : Natuurlijk niet. Maar dat wil nog niet zeggen dat ze vol valse plooien moet zitten.

PETER : *(lachend)* Ah, maar daar ken ik een goed middel tegen. Wacht. *(Begint de jurk los te knopen.)*

MAGDA : *(Slaat plagend zijn handen weg.)* Wat zullen we nu krijgen! Het is niet omdat we getrouwd zijn dat je al direct familiair moet beginnen doen.

PETER : Jamaar Magda, ik heb al zoveel cadeautjes moeten uitpakken. Dit zal er nog wel bij kunnen.

MAGDA : Ah, mijnheer denkt dat ik een pakje ben.

PETER : Het enige pakje waarvan ik op voorhand de inhoud ken en toch kan ik bijna niet wachten om het uit de verpakking te halen.

MAGDA : Niets daarvan. *(dan koel)* Als je dan toch zo graag iets uitpakt, pak dan de cadeaus en de planten uit de wagen.

PETER : *(uit zijn lood geslagen)* Allee Magda, het is onze huwelijksnacht. Normaal heb je die maar één keer in je leven. En dan wil jij dat ik alles uit de auto ga halen. *(Herpakt zich)* Dat zal wel zijn. Dat kan wachten tot morgen. *(Gaat naar Magda en neemt haar in zijn armen)* Ik kruip veel liever met jou in ons wemelbed.

MAGDA : *(Maakt zich los uit zijn omarming)* Niets te wemelen. Eerst alles uit de auto halen of je komt het bed niet in. Ik ga me al omkleden. *(af in slaapkamer)*

PETER : Niet in bed mogen! Dat zal wel zijn.

(Doet zijn vest uit, gaat buiten en komt even later terug binnen met geschenken. Hij loopt een tijdje binnen en buiten en brengt nog geschenken en planten binnen. Ondertussen is Magda in een doorschijnend nachtkleed met daaronder sexy lingerie in de deur van de slaapkamer komen staan en slaat Peter gade. Deze heeft nog niet bemerkt dat zijn vrouw hem staat te bekijken.)

MAGDA : *(Op het moment dat Peter terug buiten wil gaan.)* Heb je dat nu al ooit meegemaakt! Onze eerste huwelijksnacht en mijnheer vindt niet beter dan over en weer te lopen met geschenken en planten en ziet zijn vrouw nog niet staan. *(Ze gaat ondertussen verleidelijk naar haar man toe.)*

PETER : *(Verbouwereerd)* Maar je hebt zelf gezegd... Oh, mij zo voor de aap houden. Ik zal je...

MAGDA : *(uitdagend)* Wat zul je? Beloven ja, beloven. Dat kunnen mannen goed. Maar als het er op aan komt... *(Ze neemt zijn das vast, trekt Peter met een snok dichterbij en begint hem hartstochtelijk te zoenen. Ondertussen knoopt ze zijn hemd los, begint zijn borst te strelen en drukt haar lichaam wellustig tegen het zijne.)* Kom wemelaar. Ons bed wacht. *(Ze neemt hem bij de hand en trekt hem mee naar de slaapkamer. Even later komt Peter terug op in boxersshort en sluit de voordeur. Dan spoedt hij zich op een draffje terug naar de slaapkamer en doet het licht uit.)*

TWEEDE TAFEREEL

(De volgende morgen. Er wordt gebeld. Magda komt uit de keuken met een thermos in de hand. Zij zet de thermos op tafel en opent de deur.)

MAGDA : Goedemorgen ma, kom binnen. Op de rommel moet je niet letten. We hebben nog geen tijd gehad om op te ruimen. Kop koffie? *(Haar moeder knikt ja. Magda neemt enkele tassen en ondertassen uit de kast en giet koffie in. Trees is*

ondertussen aan tafel gaan zitten en zet enkele planten opzij om wat plaats te maken.) Welke wind heeft je zo vroeg hierheen gewaaid?

TREES : Ik kom zo maar eens langs. Even kijken hoe het met mijn dochter is. Mag dat misschien niet?

MAGDA : Natuurlijk mag dat.

TREES : Wel?

MAGDA : *(verbaasd)* Wel wat?

TREES : Hoe is het met mijn dochter?

MAGDA : Goed zeker. Hetzelfde als gisteren, alleen was ik toen nog niet getrouwd en nu wel. En gisteren woonde ik nog bij jou en nu bij Peter. Maar voor de rest is alles hetzelfde gebelev.

TREES : *(verbitterd)* Het enige dat nog hetzelfde is, is dat ik je moeder en jij mijn dochter bent. *(Kijkt even rond)* Is Peter nog niet op? *(Magda knikt ontkennend en drinkt van haar koffie. Trees staat recht, opent de voordeur, drukt enkele malen langdurig op de bel, sluit de deur en gaat terug zitten.)*

MAGDA : Ma, waarom bel je?

TREES : Het is al halfnacht! Zo lang slapen is toch voor niets nodig. Hoe eerder Peter die slechte gewoonte afleert, hoe beter. Wie blijft er nu tot een stuk in de voormiddag in zijn bed liggen!

MAGDA : Maar ma, we zijn...

TREES : Magda je moet van bij het begin laten voelen wie er baas is.

PETER : *(Komt met een slaapkop en in pyjama binnen.)* Welke gek hangt er midden in de nacht aan de bel? *(Bemerkt dan zijn schoonmoeder.)* Dag ma, uit uw bed gevallen? *(Dan al geeuwend terwijl hij zich uitrekt.)* Je bent al zo vroeg op pad.

TREES : *(Verontwaardigd)* Peter hou je manieren! Het is onbeleefd om te geeuwen in het bijzijn van andere mensen.

PETER : *(Gekrenkt)* Ma ik ben thuis en daar geeuw ik als ik goesting heb. *(Kijkt even rond)* Daarbij, waar zijn die andere mensen? *(terug al geeuwend)* Wie er niet tegen kan dat ik geeuw, had mij niet midden in de nacht uit mijn bed moeten bellen.

TREES : Midden in de nacht! Het is verdorie bijna acht uur en dat noem jij midden in de

nacht. Je moest beschaamd zijn. Zolang in bed blijven liggen!

PETER : Zolang heb ik er niet in gelegen. En dan spreek ik nog van liggen, niet van slapen. (*Gaat al geuwend aan tafel zitten*) Het was drie uur door toen ik in mijn bed kroop. Een gezonde nachtrust bestaat uit minstens acht uur slaap. Ik heb dus nog een paar uur tegoed.

TREES : Gemiddeld acht uur slaap! Gemiddeld. Dat wil niet zeggen dat je elke nacht acht uur moet slapen. Doe zoals ik en ga elke dag om negen uur slapen om dan om zes uur op te staan.

PETER : Dat zal wel zijn! Zo vroeg gaan slapen. (*Dan autoritair*) Daarbij, ik ben hier thuis en daar ga ik slapen en sta ik op wanneer IK dat wil. Dan nog iets. Magda en ik zijn gisteren getrouwd. Ik zou wel eens willen weten voor welke hoogdringende reden je nu al op bezoek komt.

TREES : Mag ik mijn eigen dochter misschien niet komen bezoeken! Of ben ik niet welkom?

MAGDA : Maar make...

PETER : Natuurlijk ben je welkom. Op een fatsoenlijk tijdstip en uur. Wie haalt het nu in zijn hoofd om daags na de bruiloft het kersverse paar te bezoeken?

TREES : Ik! Het is toch niet omdat jullie gisteren getrouwd zijn dat ik vandaag niet mag langskomen. Wat voor onzin is dat nu?

MAGDA : Make, Peter bedoelt dat het niet de gewoonte is. Och laat maar zo. (*tegen Peter*) Zoeteke, wil je naar de bakker gaan? Er is geen brood in huis. Breng ook iets mee voor op de boterhammen.

PETER : Had mijn gemalin speciale wensen? Kaviaar of zo? Nee, dan zal ik wel zien wat ik meebreng. (*Wil buiten gaan.*)

MAGDA : Lieveke, ga je zo naar de bakker? In pyjama?

PETER : (*Staart verwonderd naar zijn nachtkledij.*) Ik zal een plakkaat op mijn rug hangen met "PAS GETROUWD" op. Dan valt het niet op.

MAGDA : Je kunt natuurlijk ook iets anders aantrekken.

PETER : Ja, dat is ook een oplossing. (*af in slaapkamer*)

MAGDA : Ma, moet je nu elke keer zo duidelijk laten zien dat je Peter niet kunt uitstaan? Het is zo 'n lieve man.

TREES : Een lieve man! Hij denkt dat hij alles beter weet maar is nog te lomp om te helpen donderen. (*dan venijnig*) Mannen! Je moet ze mij niet leren kennen. Ik zeg het nog eens. Je moet van in het begin laten voelen wie er de baas is. Je geeft ze een vinger en voor je er erg in hebt, nemen ze je hele arm.

MAGDA : Eigenaardig dat jij de mannen zo goed kent. Voor zover ik weet heb je nooit een man gehad.

TREES : Het is niet omdat je iets niet weet, dat het daarom niet gebeurd is. Ik ben ooit getrouwd geweest. Maar toen ik hem door had heb ik hem buiten gewerkt.

MAGDA : Waarom heb je me dat nooit verteld?

TREES : Kindje, soms is het beter van onwetend te blijven. Maar nu je getrouwd bent en op eigen benen gaat staan, heb je het recht om het te weten. Daarom kwam ik naar hier.

MAGDA : Maar was papa dan zo slecht dat...

TREES : Wie zegt dat de man waarmee ik trouwde je vader is?

MAGDA : Hoe? Is er dan nog een andere man in je leven geweest?

TREES : Ja, maar daar wil ik helemaal niets over kwijt. Die rotzak is het niet waard dat er woorden aan hem vuil gemaakt worden. Twee mannen hebben mijn leven verpest en dan ben jij verwonderd dat ik geen hoge dunk van mannen heb. Griezels zijn het. Allemaal.

MAGDA : Ma, ik wil niet dat je Peter een griezel noemt.

TREES : Kindje, nu moet je eens goed naar mij luisteren. Met ons tweetjes hebben wij altijd een gelukkig gezin gevormd en dan komt die grie... dan komt die Peter uit het niets opgedoken. (*Peter komt uit de slaapkamer en gaat via de voordeur af.*) Dan komt die paljas om jou van mij af te nemen. Dat is toch niets voor mijn dochter. Zo'n man. Hij kon je vader zijn. Hij is toch veel te oud voor jou. Je wist dat ik er tegen was dat je met hem wilde trouwen. Als je toch maar naar mij geluisterd had. Maar nee, jij wist het beter. Je had verdorie kunnen trouwen met Jean-Jacques Dubois de Gymnastique...

MAGDA : Ma ik moet van die knul niets hebben. Dat is pas een griezel. En dan die pretentie! Toen we nog samen in de schoolbanken zaten, heette die schone mijnheer gewoon Jan Van Turnhout. Omdat hij zijn naam verfranst heeft, denkt

hij dat hij van adel is. En met zo'n omhoog gevallen snul had ik volgens jou moeten trouwen!

TREES : Maar kind toch, hij is stinkend rijk.

MAGDA : Is dat het enige dat telt? Geld! En stinken doet hij zeker, uit zijn bek. Hij had zijn naam beter veranderd in Jean-Jacques de Mal Odeur. Nee ma, ik ben tevreden met Peter, ook al is hij niet rijk.

TREES : Goed, je moet het zelf weten. Kom achteraf bij mij niet klagen. Wat heeft hij jou te bieden? Hij is al meer van werk veranderd dan wat anders. Het enige dat hij kent is geld uitgeven en schunnige foto's maken. Zijn vader heeft altijd als ongeschoolde werkmans in de bouw gewerkt. Wat wil je je toch met zo 'n volk inlaten? Welke financiële garanties kan hij je geven? Voor zover ik weet zijn zijn schulden amper afgelost!

MAGDA : Dat wil nog niets zeggen. Als je als beginnende zelfstandige tegenslag hebt, zit je inderdaad in de schulden. Ben je daarom minder mens dan een rijke stinkerd die alles in de schoot geworpen krijgt? Geld alleen maakt niet gelukkig ma. Ik hou van Peter en hij van mij. Begrijp je dan niet dat liefde voor ons belangrijker is dan geld?

TREES : Liefde! Laat me niet lachen. Volgens mij is hij zoals alle mannen alleen maar uit op... op... allee, je weet wel. Zodra het nieuwe er af is, wordt je gedegradeerd tot sloof en meid voor alle werk.

MAGDA : Ma overdrijf je nu niet? Ik denk...

TREES : Ik weet waarover ik spreek! Ik ben zelf zo gevaren met mijn man. Maar zodra ik die Jan mijn voeten doorhad, heb ik hem de laan uitgestuurd. Nee zeker!

MAGDA : (*Melancholisch*) Ja dat heb je juist gezegd. Maar waarom je het gedaan hebt blijft me een raadsel. Toe ma, vertel verder. Ik wil het weten. Hoe zag hij er uit, je man? Was hij knap? Of rijk?

TREES : Hij zag er gewoon uit. Niets speciaals. Het was zo 'n lieverd als je hem zag. Echt een man waar je verliefd op kon worden. Ik kende hem al een tijdje toen die ander... Het spijt me Magda, maar ik... ik kan het niet vertellen. Het is te... Ik kan het niet.

MAGDA : Wat ma? Wat kun je niet vertellen?

TREES : Niets. Laat maar zo. Ooit zal ik het wel kunnen zeggen. het is niet belangrijk en jij moet in de eerste plaats gelukkig zijn. Vooral nu je pas getrouwd bent. Ik denk dat ik maar eens opstap. Ik heb inderdaad het recht niet om hier nu te zijn. Ik zie je nog wel eens zeker?

MAGDA : Maar natuurlijk ma, wat dacht je nu.

(Trees af, verwonderd nagestaard door Magda. Dan zucht ze diep en staart in haar koud geworden koffie. Ze staat op, gaat met de tas naar de keuken en komt even later terug op. Ze gaat aan tafel zitten en schenkt opnieuw koffie in. Na enkele ogenblikken komt Peter binnen met een volle boodschappentas. Hij legt een bord, boter en een pot jam op tafel en geeft een krant aan Magda.)

PETER : Wat dacht je van een zacht gekookt eitje, schat?

MAGDA : Mmmm, heerlijk.

PETER : *(Neemt de boodschappentas en gaat naar de keuken. Magda begint doelloos in de krant te bladeren. Peter roept vanuit de keuken.)* Is je moeder weg?

MAGDA : Jaja.

PETER : Wat kwam ze eigenlijk doen? Wat was er zo dringend?

MAGDA : Ik weet het niet. Ze deed zo eigenaardig.

PETER : Ja dat is wel het minste dat je kan zeggen.

MAGDA : Ik had de indruk dat ze mij iets wilde vertellen, maar het niet goed durfde.

PETER : Jouw moeder iets niet durven zeggen! Daar geloof ik niet veel van. Kwam ze niets anders doen? Spioneren of zo?

MAGDA : Ik weet het niet.

PETER : *(in de keukendeur)* Heb je dat dan niet gevraagd? Je moeder komt hier daags na onze bruiloft 's morgens vroeg binnenvallen en jij vindt dat blijkbaar nog normaal ook.

MAGDA : Dat heb ik toch niet gezegd. *(dan zachter)* Och je moet geduld hebben met ons ma. Ze is op een keerpunt in haar leven gekomen en heeft tijd nodig om zich aan de nieuwe situatie aan te passen. Ze heeft altijd voor mij moeten zorgen en nu, nu is er niemand meer om voor te zorgen. Ze staat er nu alleen voor en dat schrikt

haar af. Ik begrijp mama wel ergens. Ze probeert zich wanhopig vast te klampen aan het verleden.

PETER : Ach, ze zal er wel aan wennen. Het zal wel koelen zonder blazen. Zeg schattebout, ik weet dat we niets afgesproken hebben, maar wat zou je ervan denken om eens een weekje naar de Ardennen of de zee te gaan? We hebben toch nog twee weken verlof en het is nu toch stil seizoen. Wel, wat denk je? *(In de keuken loopt de timer af. Even later komt Peter binnen met de eieren. Magda neemt lepeltjes en messen uit de tafellade en eierdopjes uit de kast. Ze beginnen te eten.)*

MAGDA : Ik weet niet. Wat zou ons ma denken? Moeten we...

PETER : *(kortaf)* Je moeder heeft hier niets mee te maken. Ik vraag toch ook niet aan mijn ouders wat zij ervan vinden!

MAGDA : *(Staat recht, gaat achter Peter staan en slaat haar armen om zijn nek. Dan lachend.)* 't Is al goed zotteke. Had je echt niet door dat ik je aan 't plagen was?

PETER : Nee.

MAGDA : Natuurlijk vind ik dat een goed idee. Gezellig met ons tweetjes weg. *(Ze nestelt zich op Peters schoot, slaat haar armen rond zijn nek en begint hem harts-tochtelijk te zoenen. Dan opent ze enkele knopen van zijn hemd en begint zijn borst te strelen.)* We stappen in de wagen, rijden naar de Ardennen en dan zien we wel waar we terecht komen. Als we een hotel gevonden hebben, bellen we je ouders en mijn moeder op om te zeggen dat we op huwelijksreis zijn. *(Ze neemt zijn hoofd met beide handen vast en zoent hem langdurig. Peter laat zich niet onbetuigd, trekt haar blouse uit haar rok en begint haar rug te strelen. Dan knoopt hij langzaam haar blouse los en zij trekt zijn hoofd tussen haar borsten. Het licht dooft langzaam terwijl "Je t'aime, moi non plus" van Serge Gainsbourg en Jane Birkin weerklinkt. Langzaam gaat het doek dicht. Als het doek dicht is, blijft de muziek nog even aanhouden.)*

DERDE TAFEREEL

Scène 1

(De bank. Ria en Gusta zitten zoals gewoonlijk te roddelen.)

GUSTA : Zeg, weet je wie ik daarstraks gezien heb? Trees Tetter. Ze moest gaan kuisen bij haar dochter.

RIA : Wat? Kan die dat zelf niet?

GUSTA : Dat zal wel zeker. *(dan geheimzinnig)* Ze mag niet van haar man. Ze zeggen dat die Peter een echte tiran is.

RIA : Daar zou ik niet van verschieten. Zijn vader is ook zo. En slaan! Die zijn handen staan heel los.

GUSTA : Van die Peter ook. Trees heeft het me zelf verteld. In de week ging zij haar dochter bezoeken. Ik denk een paar dagen nadat ze getrouwd was. Hij heeft Trees toen buiten gesmeten. "Je hebt hier niets verloren", zei hij. Ja, en zijn vrouw heeft hij ook al afgerost. Omdat ze niet mee op huwelijksreis wou.

RIA : Je hoort tegenwoordig toch nogal wat! Hoe is het toch mogelijk dat er zulke mensen bestaan?

GUSTA : Jaaaar, dat is nog niet alles. Ze zijn dan toch op huwelijksreis vertrokken en dan telefoneren ze naar Trees om te zeggen dat ze moet gaan kuisen. Je moet toch maar durven.

RIA : Dat moesten ze mij eens lappen! Dat vroegen ze geen tweede maal.

GUSTA : Ria ik moet maken dat ik thuis ben. Als mijn man thuis komt en het eten is nog niet klaar, dan zit er een vlieg aan de lamp.

RIA : Ja dag hé. *(Gusta af)* Die kan een mens nogal aan de praat houden. En roddelen, roddelen. Dat is niet te geloven. *(Is ondertussen ook afgegaan.)*

Scène 2

(De flat van Magda en Peter. Als het doek open gaat is Trees bezig een zeemvel uit te wringen. Ze praat tegen zichzelf.)

TREES : Dat was dringend nodig dat die ramen gedaan werden. Nu de planten nog water geven. *(Ze gaat met de emmer en het zeemvel naar de keuken en komt met een kleine gieter terug.)* Dat vertrekt zomaar, zonder iets te zeggen, op reis en die planten staan hier maar uit te drogen. *(Geeft de planten water.)* Denk je dat ze aan mij gevraagd hebben om mee te gaan? Ja dag Jan! Bellen vanuit de Ardennen om te zeggen dat ze twee weken weg blijven. Dat kunnen ze. Dat is die Peter, dat weet ik zeker. Ons Magda zou dat nooit doen. *(Ze heeft ondertussen gedaan met de planten te verzorgen, doet de gieter weg en gaat dan het interieur bestuderen.)* Waarom wou ze toch met die ellendeling trouwen? *(Ze neemt de metalen sculptuur van de buffetkast)* Wat voor een mottig ding is dat! Ik zal dat maar ergens in de kast steken. *(Ze opent de kast en wil het kunstwerk erin zetten.)* Maar zie toch eens aan. *(haalt een nieuw maar ouderwets Mariabeeld uit de kast.)* Dat schoon Mariabeeld dat ze van tante Jeanne gekregen hebben. Dat heeft die bietekwiet achter in de kast gezet. *(Ze zet de sculptuur in de kast en het beeld er op. Doet dan enkele passen naar achter om het geheel te bewonderen.)* Dat is aardig wat beter dan die blikken prul. *(Ze kijkt verder rond. Haar oog valt plots op de foto van de naakte vrouw. Ze schrikt hevig.)* Hoe is dat mogelijk, zoiets schunnig aan de muur hangen. Ik heb thuis nog ergens een bijbels tafereel liggen. Dat zal ik in de plaats hangen. *(Ze neemt voorzichtig, alsof ze schrik heeft om besmet te raken, de foto van de muur. Op dat moment wordt er gebeld.)* Tiens, wie kan dat zijn? *(Ze gaat naar de voordeur en opent die. Voor ze er erg in heeft, staat er een jonge vrouw in de kamer. Ze is sexy gekleed in een spannende body, hotpants, zwarte netkousen en laarzen die tot vlak onder haar knieën komen.)*

ANJA : Is Peter niet thuis? Wie ben jij? De kuisvrouw?

TREES : *(streng)* Wat kom je hier doen? Wie ben jij trouwens?

ANJA : Zeg eens mevrouwtje, wie denk je wel dat je bent om mij even een kruisverhoor

af te nemen? Wat doe je trouwens met mijn foto? (*neemt de foto van Trees af en bekijkt ze kritisch.*) Wie ben jij? (*Trees reageert niet.*) Hé, ik vroeg iets!

TREES : Ik ben de moeder van Magda. (*dan kordaat*) Dat schunnig gedoe kun je wat mij betreft meenemen.

ANJA : Schunnig gedoe? Hoe durf je zo 'n kunstig gemaakte foto schunnig noemen! Wie was je ook weer? Ah ja, de moeder van Magda. Magda? (*denkt even na*) Ah... is dat misschien dat trutteke waar Peter mee...

TREES : (*verontwaardigd*) Als je nu niet onmiddellijk zegt wie je bent en wat je hier komt doen, dan werp ik jou met je klikken en klakken en je schunnig portret buiten! Verstaan!

ANJA : (*gaat uitdagend voor Trees staan*) Wie ga je daar voor mee brengen bomma? Ons Lievrouwke zeker? Ik ben Anja, de los-vaste vriendin van Peter.

TREES : (*Begrijpt het niet*) Een los-vaste vriendin?

ANJA : (*Brutaal*) Dat ken je niet hé bomma! Dat is zeker, daar ben jij te oud en te preuts voor. Soms hebben Peter en ik een vaste relatie. Dan weer een tijdje een losse. Eigenlijk is het ons alleen om de sex te doen. (*Trees weet niet wat ze hoort en Anja bemerkt dit.*) Sex, (*dan met een glimlach*) dat ken je toch? Of niet soms?

TREES : (*Met ingehouden woede, hijgend.*) Wat kom je hier doen, slet?

ANJA : (*venijnig*) Me niet beledigen hé, oude taart! Ik kwam mijn foto afhalen en betalen. Ik was dat al lang van plan, maar het is er eigenlijk nooit van gekomen. Maar nu Peter getrouwd is... Zeg maar tegen Peter dat ik hem wel eens zal betalen... in natura.

TREES : Vanonder mijn ogen onbeschaamd stuk en neem je stom portret maar mee. Durft hier nog eens terugkomen zie! Jij zult Peters hoofd niet op hol brengen, hoer!

ANJA : 't Is al goed zabbertrees. Ik zal wel eens terugkomen als Peter thuis is.

TREES : (*Ziedend van woede over zoveel onbeschaamdheid.*) Jij zet hier geen voet meer binnen! Daar zorg ik voor.

ANJA : Ah, woon jij hier ook?

TREES : (*verbouwereerd*) Nee, maar...

ANJA : (*met haar neus tegen die van Trees. Op venijnige toon.*) Dan heb jij hier niets te vertellen. (*Tikt Trees tegen haar schouder.*) Heb je wel toelating om hier te zijn?

(Trees schrikt even) Nee dus! (Dan, de armen voor de borst gekruist.) Wees maar schoon braaf bobonneke of ik bel de politie op om een inbraak te melden. (Trees staat als van de hand Gods geslagen en weet niet wat te zeggen. Dan stapt ze naar de voordeur opent deze en doet teken dat Anja moet ophoepelen. met een air van "mij kun je toch niets maken", stapt Anja naar buiten. In het deurgat draait ze zich om en neemt een wellustige pose aan.) Zeg tegen Peter dat ik terugkom, (dan met een veelzeggende glimlach) om te betalen!

TREES : *(Smijt de deur dicht. Zwijmelend laat ze zich op een stoel vallen.) Heb je nu al ooit zo 'n onbeschaamde vlegel geweten? Die kledij! Alsof ze recht van een hoerenkast komt. Een los-vaste vriendin! Waar halen ze het? Waar halen ze het? Ooo... maar dan heeft Peter... dan hebben die... Jezus, Maria, Jozef. Wie weet wat voor ziektes die hoer verspreidt en mijn Magda is met die hoerenloper getrouwd! Ik heb het nog zo gezegd dat hij niet deugde. Maar niet willen luisteren hé. (Meewarig schudt ze het hoofd en verlaat dan het appartement.)*

VIERDE TAFEREEL

(Magda is bezig witte was te vouwen op de tafel. Op de plaats van de foto hangt nu een schilderij waarop Maria aan Bernadette verschijnt. Op de buffetkast is het Mariabeeld opnieuw vervangen door de sculptuur. Er wordt gebeld. Magda opent de deur.)

MAGDA : Kom binnen ma. Je hebt er toch geen bezwaar tegen dat ik voort was opvouw. Als je wil, mag je aan de strijk beginnen. Ik heb bijna een volle mand strijk staan. *(Wijst naar de wasmand waarachter de strijkplank staat.)*

TREES : Ah ja, dat is goed. *(Ze opent de strijkplank)* Waar kan ik het strijkijzer vinden?

MAGDA : *(Bekijkt haar moeder even, dan vermanend.)* Ik denk dat je dat goed genoeg weet ma. Je hebt zelfs dat mottig Mariabeeld weten te vinden. Ik had toch niet gevraagd om hier iets te komen doen en zeker niet om ons interieur aan jouw smaak aan te passen. Wat ben je in feite komen doen?